

Güneş Olmanın Bedelidir Ödediğim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Haziran 2023

Müstakil bir renktir yaşamak adımı ihbar ettiğim sağanakta ıslanmak nurla rahmetle sözcükleri bilerken bükemediğim bileği öperken havsalamdan taşan surelerdir ve suretler mıntıkamda saklı devasa bir iman gücü ile d/işlediğim bileğimde dondurmaksa zamanı kaldığım yerden de devam etmek adına...

Rugandır çizmeleri gün ışığının
Güneş sunarken komplimanlarını
Mahzun yüreğimle serildiğim bir iklim
Bir nidaya nasıl ki esir düştüm gittiğinden beri
Aşkın da hasılası
Sözcüklerin katsayısı
Tünediğim dalda
Türettiğim hüznü denem sarkaçta...

Hibe ettiğim bunca duyguyu
Yüreğin mizacında saklıdır hem ruhu
Kâh belirsizliğin
Kâh saman altından su yürüten zalimin
Kursağımda kalan son lokmayla
Eşelediğim toprağı
Künyemde saklı onca maruzatı
Sunduğum kadar Rabbime...

Melun mahzun göçen kuşlar gibi
Göç mevsimi henüz gelmemişken
Ve yol ihlali yapan sürücü
Aslında ruhumu ezip geçen:
Nifak sokanlar kimse
Nidalarına esir düştüğüm göğün müdavimi
Sırça köşküm yıkılmasın diye
Saçmalara maruz kaldığım
Saydam ruhumla tavaf ettiğim kadar kâinatı
Bir hüznü bir huzur bir de özlem
Kat çıktığım nice veryansın ve eştiğim eksen

Manidar yolculuğum vuku bulmadan

Çalmazken de çanlar
Devasa bir çan eğrisinde sektiğim kadar
İltimasla sevdiğimin bekası
Elbet saklı yarınlarımda
Tutulsa da nutkum
Tutuşan ufkum
Harcı âlem olsa ne ki hercaisi sözcüklerin?

Endamlı bir yalnızlıkla mücadele ettiğimin
Bakiyesi
Sır dolu kâinat
Serleri de serdiğim surlara
Sürati kati değişmeyeceğimin de beyanıdır
Yazdıklarına ve dürüstlüğüme kefil
Şu nazenin yürek ikliminde
Seken kalemimle hemhal
Olduğum kadar bilinmezle
Akan çatısını da onaracağım mabedimin...

Bir menşeidir ki yaşam
Tasnif etmenin de ötesinde
Sözcüklerimse ne batıl
Ne de kurdeşen döken
İnsan olmanın meziyeti
Gel gör ki eziyet bellediğim
Narin bir kuşa bürünüp
Üşüdüğüm esintisi yalnızlığın
Metruk hecelerden fırarım
İnfilak etti edecek yüreğim, mealim.

Kutuplarda gezinen bir buzdağı
Kardığım ne ki hayatı?
Kandığım illa ki iblise ve zalime
Kördüğüm olmanın son durağı
Elbet son söz söylenmeden
Mümkün mü yarım bırakmak
Müdavimi olduğum bunca hüznün de bekası
Şirret ve delişmen alıcı kuşların düşürdüğü batağında
Varsın olsun çırpınayım

Güneş olmanın bedelidir de ödediğim
Elbet balçıkla sıvanmaz da ihlaslı yüreğim.

Tek dayanağım
Tek yakardığım
Rabbin gücüne âşık
Aşka ve dürüstlüğe sadık
Bir bilinmez ki yaşamak
Yâd edilesi dünden de uzak
Yakın kalmak kibleye en tepeye
İhtişamlı bir gölge değil
İtibarı saklı bir kul olmaksızın iştiğal
Olduğum her gün her acı her suret
Siması elbet tanıdık umudun
Nasıl ki yükümü hafifleten Tanrı
İzbelerde saklı olsa ne ki mutluluğun rotası?
Direncim ve metanetimle sınıdığım vakıf
Kurtuluşum elbet Allah katında saklı...